

Huracán en Jamaica - Richard Hughes

Suposem que després de llegir *L'illa del tresor*, de Robert Louis Stevenson, volem llegir algun altre llibre de pirates, d'aprenentatge, de viatges interiors. Una opció és *El ancla de la esperanza*, de Pierre Mac Orlan (1882-1970), editat per Ikusager l'any passat. És previsible que la decepció del lector sigui vívida, ja que es tracta d'un llibre sobre l'aventura però sense aventura: s'hi narra una il·lusió frustrada que no obtindrà recompensa. Els pirates, tristos, es mouen en una atmosfera fosca i nostàlgica, i el jove inquiet acabarà canalitzant l'ansia d'aventures en l'exèrcit.

Una altra opció és *Huracán en Jamaica*, de Richard Hughes (1900-1976). En aquest cas, la felicitat del lector pot ser completa. Hi ha un narrador distant que segueix el solc de Herman Melville, de Joseph Conrad, de James Barrie. Hi ha aventura, certament, encara que els protagonistes no acaben de percebre-la. Hi ha un viatge, però de Jamaica a Anglaterra, del paradís a l'infern. Hi ha pirates, sí, terriblement humans i ingenus. El lector va adonant-se que tots els personatges es comporten a l'inrevés del que seria previsible.

El més xocant, però, és la colla d'infants que s'aplega al vaixell pirata i que són, amb diferència, els personatges més perillosos de la novel·la. Hi ha morts, ferits, penjats, presoners, tot plegat narrat amb la lògica interna amb què veuen la vida els Nens Perduts, és a dir, amb una confusió constant entre realitat i imaginació, entre somni i vigília, entre veritat i mentida, i sobretot entre el drama i la comèdia, entre el que és important i el que resulta irrellevant. Richard Hughes es revela com un mestre a l'hora de plasmar el pensament en formació dels infants, capaços de guardar secrets terribles, d'oblidar fets decisius i de condemnar els companys sense dubtes ni penediments. En una nena de deu anys, per exemple, les nocions de lleialtat es troben en contradicció permanent. Ai del pirata que hi ensopegui!

Pierre Mac Orlan va escriure el seu llibre quan estava a punt de superar la barrera dels seixanta, però Stevenson i Hughes s'acostaven més aviat a la franja dels trenta quan van enllestir els seus, que capturen l'essència de la infantesa i de la joventut, igual com ho fa *Peter Pan* (els pirates dels qual són els antecessors dels de Hughes). *L'illa del tresor* (1881), la història del que persegueix l'aventura i la troba, es adequat per a lectors de totes les edats. *Huracán en Jamaica* (1929), la història dels que troben l'aventura sense haver-la

buscada i sense saber que l'han trobada, es dirigeix a persones formades, amb sentit del drama i de l'humor. *El ancla de la esperanza* (1941), la història del que busca en va l'aventura impossible, s'adreça a lectors d'històries aspres, si no amargants. El primer és clàssic, el segon és irònic, el tercer és malencònic. Mac Orlan entenebreix el que Stevenson havia apuntat, però Richard Hughes aconsegueix crear uns personatges tant o més perdurables –tant o més inquietants– que Jim Hawkins i Long John Silver.